

Da Enhedslistens ordfører, hr. Søren Søndergaard, er optaget af et andet og åbenbart endnu vigtigere ærinde, skal jeg på hans vegne sige, at han også støtter forslaget.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):
Hr. Naser Khader som ordfører.

Naser Khader (RV):

Kulturministeren og flere ordførere har undret sig over: Hvorfor netop nu? Men forslaget har faktisk været på vej i længere tid, i flere måneder endda. For vi mener, at de kunstneriske og kulturelle uddannelser under Kulturministeriet spiller en helt afgørende rolle for udviklingen af de kunstnere og kulturformidlere, som skal bære kunst- og kulturscenen.

Det er en scene, der gør sig bemærket internationalt, og som vokser kraftigt i disse år. Det gør den, fordi området har fået tilført flere offentlige midler, og også fordi den private, kommercielle interesse i det kunstneriske område er kraftigt stigende.

Der er allerede sket meget. Eksempelvis har biblioteksskolerne fået ny uddannelsesstruktur. Det er også længe siden, der har været mere ro på Statens Teaterskole end nu. Desuden har Den Danske Filmskole oprettet en tv-linje, osv., osv.

Uddannelserne har i de senere år været igennem en markant effektiviseringsrunde med færre ressourcer til følge. Der er faktisk blevet skåret til benet. Derfor er det også rimeligt, at uddannelserne nu belønnes med en arbejdsro, med en flerårig aftale og flere penge til en række indsatsområder.

Det er baggrunden for, at Det Radikale Venstre opfordrer regeringen til at gennemføre en flerårig aftale for de kunstneriske og kulturelle uddannelser med de elementer, som er opridset i beslutningsforslaget.

Ideerne i vores forslag tager udgangspunkt i de mange forslag og evalueringer, som bl.a. uddannelsesrådene i Kulturministeriet har stået for. Lad mig kort opridse de vigtigste elementer i vores forslag.

For det første: Kvaliteten i undervisning og i forskning på de kunstneriske uddannelser trænger generelt til et løft. Det gælder især it-området, hvor udviklingen går meget stærkt. Samtidig bør vi sikre bedre muligheder for meritoverførsel. Vi skal sikre en sammenlignelighed mellem de kunstneriske uddannelser her og i udlandet.

For det andet: Vi skal forbedre mulighederne for videreuddannelse inden for de kulturelle og kunstneriske uddannelser. Her er der også behov for livslang uddannelse. Derfor bør vi bruge flere ressourcer på efteruddannelse, mange flere end vi gør i dag.

Det bringer mig hen til tredje indsatsområde: Vi skal i højere grad integrere erhvervslivet i de kunstneriske uddannelser. Derfor foreslår vi, at det bliver obligatorisk med praktik på alle uddannelser.

For det fjerde har vi brug for, at uddannelsernes internationale orientering bliver udbygget. Vi skal i højere grad være i stand til at tiltrække gæstelærere fra udlandet og give mulighed for praktikophold i udlandet for både elever og lærere. Det er blot nogle få af de indsatsområder, som kan være med til at sikre, at dialogen med omverdenen er til stede.

For det femte opfordrer vi til, at der tages de nødvendige initiativer, som sikrer, at der fortsat er kunstneriske uddannelser i hele Danmark. Der er ganske enkelt behov for, at vi laver den samme øvelse her, som vi allerede har gjort på Undervisningsministeriets område.

Som nævnt ønsker vi, at kulturministeren hurtigst muligt laver en flerårsaftale for de kunstneriske uddannelser og tilfører de nødvendige ekstra ressourcer til øget forskning og flere professorater, øget efteruddannelse, investeringer i it, nye uddannelseslinjer, mere praktik, øget international orientering, nye bygninger.

KL 15.35

For vores del vil vi være parate til at skære ned i optagelsestallene, mod at de sparede penge bruges til de helt nødvendige udviklingsinitiativer. Vi har en talentmasse, en ung dansk kunst- og kulturscene, der gør sig internationalt bemærket. Vi har til stadighed brug for at sikre, at vores kunstneriske uddannelser kan leve op til det 21. århundredes krav.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):
Fru Bodil Kornbek som ordfører.

Bodil Kornbek (KRF):

Dette forslag om en flerårig aftale om de kunstneriske uddannelser er da et initiativ, som jeg kan bifalde, og til den tidligere regering kan man jo bare sige: Bedre sent end aldrig, trods alt.

Den meget individuelle organisering formindsker uddannelsernes mulighed for samarbejde med andre uddannelser nationalt som internationalt. Disse uddannelser er jo med til at